

Συνάντησις ἕκτη: Γιά νά ὑπάρχη ↗

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Πρέπει νά ὑπάρχη ↗

ΓΝΗΣΙΑ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑ

«Εάν ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καί ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος»

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μᾶς ζητεῖ νά συναισθανθοῦμε τήν ἀμαρτωλότητά μας καί νά ζητήσουμε ἀπό τόν πανάγαθο Κύριο συγχώρησι. Ὅμως αὐτό ἀκριβῶς ζητεῖ καί ὁ Θεός ἀπό ἐμᾶς. Νά συγχωροῦμε ὅσους μᾶς πταίουν. Ἄς ἐπικεντρώσουμε λοιπόν τήν προσοχή μας στήν ἀρετή τῆς συγχωρητικότητος καί ἄς δοῦμε, γιατί ὁ Κύριος ζητεῖ νά συγχωροῦμε καί ποιά εἶναι τὰ γνωρίσματα τῆς ἀρετῆς αὐτῆς.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ:

Κάποιος Χριστιανός πῆγε νά συμβουλευθῆ τόν Ἀββᾶ Σιλουανό.

---Ἐχω ἕναν θανάσιμο ἐχθρό, Πάτερ, τοῦ ἐξωμολογήθηκε. Τά κακά πού μοῦ ἔχει προξενήσει αὐτός ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀναρίθμητα. Πρὶν ἀπό λίγο καιρό κέρδισε μέ ἀπάτη ἕνα μεγάλο κομμάτι ἀπό τό χωράφι μου. Μέ συκοφαντεῖ. Ὅπου βρεθῆ κακολογεῖ κι' ἐμένα καί τήν οἰκογένειά μου. Μοῦ ἔχει κάνει τόν βίο ἀβίωτο. Τώρα τελευταῖα μάλιστα ἐπιβουλεύεται καί τήν ζωή μου. Πρὶν λίγες ἡμέρες ἔμαθα πῶς ἀποπειράθηκε νά μέ δηλητηριάσῃ. Δέν παίρνει ἄλλο, λοιπόν. Εἶμαι ἀποφασισμένος νά τόν παραδώσω στή δικαιοσύνη.

---Κάνε ὅπως θέλεις, τοῦ εἶπε μέ ἀδιαφορία ὁ Ἀββᾶς Σιλουανός.

---Δέν νομίζεις, Πάτερ, πῶς ὅταν τιμωρηθῆ καί μάλιστα αὐστηρά, ὅπως τοῦ πρέπει, θά σωθῆ ἡ ψυχὴ του; ρώτησε ὁ ἄνθρωπος, πού τώρα ἄρχισε νά ἐνδιαφέρεται καί γιά τήν ψυχικὴ ὠφέλεια τοῦ ἐχθροῦ του.

---Κάνε ὅ,τι σέ ἀναπαύει, ἐξακολούθησε νά λέγῃ μέ τό ἴδιο ὕφος ὁ Ὅσιος.

---Πηγαίνω, λοιπόν, στόν δικαστή κατ' εὐθείαν, εἶπε ὁ χριστιανός καί σηκώθηκε νά φύγῃ.

---Μὴν βιάζεσαι τόσο, τοῦ εἶπε μέ ἡρεμία ὁ Ὅσιος. Ἄς προσευχηθοῦμε πρῶτα νά κατευδῶσῃ ὁ Θεός τήν πρᾶξι σου καί ἄρχισε νά λέγῃ τό «Πάτερ ἡμῶν» ὁ Ὅσιος. «Πάτερ ἡμῶν..... Καί μὴ ἀφίης ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς οὐδέ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν», ἀκούστηκε νά λέγῃ μεγαλοφώνως ὁ Ὅσιος, σάν ἔφτασε σ' αὐτόν τόν στίχο.

---Λάθος, Ἀββᾶ, δέν λέγει ἔτσι ἡ Κυριακὴ Προσευχή, ἔσπευσε νά διορθῶσῃ ὁ χριστιανός.

---Ἐτσι ὅμως εἶναι, ἀπεκρίθη μ' ὄλη του τήν ἀπάθεια ὁ Γέρον. Ἀφοῦ ἀπεφάσισες νά παραδώσῃς τόν ἀδελφό σου στό δικαστή, ὁ Σιλουανός δέν κάνει ἄλλη προσευχή γιά σένα.

Δέν τοῦ ἄρεσε ἡ προσευχή τοῦ γέροντα. Ἦθελε ὁ Θεός νά τοῦ συγχωρήσῃ τίς δικές του ἀμαρτίες, ἀλλὰ ἐκεῖνος νά μὴν συγχωρήσῃ τοὺς ἄλλους.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ: **ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ;**

● Ὁ Κύριος μᾶς ζητεῖ νά συγχωροῦμε, διότι ἀλλιῶς δέν μποροῦμε νά ζήσουμε εἰρηνικά. Δέν ἔχουμε γαλήνη, ἡρεμία, ἀγάπη.

Ἡ ἔλλειψις ἀγάπης καί κατανοήσεως ὀδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους σέ ψυχικὴ ἀπόστασι. Τά αἰσθήματα παγώνουν, οἱ δεσμοὶ διακόπτονται καί ἡ ψυχὴ μας ἀρχίζει νά καλύπτεται μέ καπνοὺς ἐχθρότητας. Μερικὲς φορές δέν θέλουμε οὔτε στά μάτια νά δοῦμε ὁ ἕνας τόν ἄλλο. Μᾶς ἐνοχλεῖ ἡ παρουσία τους, ἡ συμπεριφορὰ τους, ἀκόμη καί ἡ ἀνάσα τους δίπλα μας. Ἡ ἔλλειψις συγχωρητικότητος κάνει τὴν ζωή κόλασι (μάχες, κατεβασμένα πρόσωπα, ἀντιπάθειες), διώχνει τήν εἰρήνη καί τὴν χαρὰ ἀπὸ τήν ψυχὴ μας, τήν ἀγάπη ἀπὸ τήν οἰκογένεια, τραυματίζει τήν φιλία, δυσκολεύει τήν συνεργασία. Ἐνῶ ἡ συγχώρησις μαλακώνει τίς καρδιές, διαλύει τὰ αἰσθήματα ἀντιπάθειας καί φέρνει τὴν γαλήνη.

Δέν συζοῦμε μέ ἀγγέλους, οὔτε βρισκόμαστε σέ κοινωνία ἀγίων. Δέν ἔχουν μόνο οἱ ἄλλοι ἀδυναμίες, ἰδιοτροπίες καί ἐλαττώματα. Ἄλλα τόσα λάθη, ἂν ψάξουμε, θά βροῦμε καί στόν ἑαυτὸ μας. Θεωροῦμε δεδομένο ὅτι οἱ ἄλλοι πρέπει νά μᾶς συγχωροῦν, ἐνῶ ἐμεῖς δέν ἀνεχόμαστε τίς μικροαδικίες καί τίς ἐπιπολαιότητες τῶν ἄλλων. Θεωροῦμε τὰ δικά μας λάθη δικαιολογημένα, ἐνῶ ὅταν μᾶς φταιξοῦν οἱ ἄλλοι, κρίνουμε τὰ λάθη τους ἀσυγχώρητα. Πῶς θά συνυπάρξουμε μέ τοὺς γύρω μας, συγγενεῖς, συνεργάτες, ἂν δέν μάθουμε νά συγχωροῦμε;

● Ὁ Κύριος ἀκόμη μᾶς ζητεῖ νά συγχωροῦμε, γιὰ νά ὁμοιάσουμε στόν πανάγαθο Θεό μας.

Ὁ Θεός μας πού εἶναι Θεός τῆς ἀγάπης καί μᾶς ἔπλασε κατ' εἰκόνα δική Του καί καθ' ὁμοίωσιν, ὅταν χάσαμε τόν δρόμο μας, ἔστειλε τόν μονογενῆ Του Υἱὸ στή γῆ μας καί ἔγινε ἄνθρωπος, γιὰ νά μᾶς ἐπαναφέρῃ στό δρόμο τῆς ἀγάπης, νά μᾶς συμφιλίωσῃ μεταξύ μας καί μαζὶ Του καί νά μᾶς ὀδηγήσῃ στόν Παράδεισο. Πῶς ὅμως θά ζήσουμε μέ τόν Θεὸ στή Βασιλεία Του ἐάν δέν τοῦ μοιάσουμε, ἐάν δέν συγχωροῦμε ὁ ἕνας τόν ἄλλο; Γι' αὐτὸ ὁ Κύριος μᾶς ζητᾷ νά συγχωροῦμε, γιὰ νά μᾶς βάλῃ στόν Παράδεισο μαζὶ μέ τοὺς ἀδελφούς μας.

☼ Τέλος ό Κύριος μᾶς ζητεῖ νά συγχωροῦμε, γιά νά μπορούμε νά τοῦ ζητοῦμε νά συχωρηῇ τίς ἀμέτρητες ἁμαρτίες μας.

Πῶς ἀλλιῶς θά τολμοῦμε νά σηκώνουμε τά μάτια μας πρὸς τόν οὐρανό; Πῶς θά προσφωνοῦμε τόν Θεό Πατέρα μας καί θά λέμε τό «ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν»;

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ - ΕΦΑΡΜΟΓΗ:

Ἄς δοῦμε τί εἶναι γνήσια συγχώρησις.

Ἡ γνήσια συγχώρησις: ☼ Διαγράφει ἀπό τήν καρδιά μας κάθε δισταγμό, καί ψυχρότητα καί λησμονεῖ τά λάθη τοῦ ἄλλου. Δέν ἔχουμε μέσα μας ἀντιπάθεια, ἢ ἀδιαφορία πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας καί δέν ἀπαιτοῦμε αὐτοὶ πρῶτοι νά μᾶς ἀποδείξουν τή διόρθωσί τους. ☼ Συγχωροῦμε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους χωρίς διάκρισι, ὅποιοι κι ἂν εἶναι, ὅποιαδήποτε σχέσι κι ἂν ἔχουν μαζί μας. «**Μακροθυμῶμεν πρὸς πάντας**», λέγει ὁ ἅπ. Παῦλος. ☼ Τέλος πρέπει νά συγχωροῦμε «ἀπό τῶν καρδιῶν ἡμῶν τά παραπτώματα» τῶν ἀδελφῶν μας καί νά συνυπάρχομε «**ἐν ἀγάπῃ**». Νά δείχνουμε συμπάθεια στόν πόνο τους καί χαρά στήν εὐτυχία τους. Νά μᾶς χαρακτηρίζη ἡ ἀνεξικακία, ἡ μακροθυμία, ἡ ἀνεκτικότητα.

Καί τώρα γεννᾶται τό ἐρώτημα: Πρέπει νά συγχωροῦμε ἀκόμη κι αὐτούς πού μᾶς ἔκαναν κακό, μᾶς ἔβλαψαν; (...) Σωστά!* Ὁ Κύριος, παιδιά, μᾶς ζητεῖ νά μὴν κρατοῦμε στήν ψυχῇ μας κακία γιά ὅσους μᾶς ἔβλαψαν, μᾶς ἐζημίωσαν, μᾶς ἐλύπησαν. Εἴτε μέ λόγια πικρά μᾶς ἐπικράναν, εἴτε μᾶς ἐσυκοφάντησαν, εἴτε μέ ἀδικίες μᾶς ἔκαναν νά κλάψουμε πολύ, εἴτε καί τῇ ζωῇ μας ἀκόμη ἐπιβουλεύθηκαν, ἔχομε καθῆκον καί ὑποχρέωσι νά συγχωροῦμε.* Ἕνας ἄλλος λόγος εἶναι ὅτι πρέπει νά τηροῦμε τό γνωστό αἶτημα τῆς «Κυριακῆς Προσευχῆς».

(Μὴν γίνομε κι ἐμεῖς σάν τόν χριστιανό τῆς διηγῆσεώς μας),

«καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν».

Ὁ ὅρος τῆς συμφωνίας αὐτῆς εἶναι τόσο εὐνοϊκός, πού ἀποτελεῖ εὐεργεσία γιά τόν ἄνθρωπο. Ὁ Θεός ποτέ δέν μᾶς ζητεῖ δύσκολα πράγματα. Τά εὐκολώτερα ζητεῖ! Πού μπορούμε ὅλοι μας νά τά κάνουμε. Δέν ὑπάρχει πιό ἀπλή, πιό σύντομη, πιό εὐκολοεφάρμοστη ἀρετῇ ἀπό τήν συγχωρητικότητα.

Ὁ ἅπ. Παῦλος μᾶς προτρέπει νά ἀποκτήσουμε «καρδιά πονετική καί συμπαθῆ, μέ διάθεσι ἀγαθῆ καί εὐεργετική, μέ ταπεινοφροσύνη, πραότητα καί μακροθυμία». Μᾶς συνιστᾷ «νά συγχωροῦμε τοὺς ἀδελφούς μας γιά κάθε παράπονο πού ἔχουμε ἐναντίον τους». Καί τότε ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ θά κυριαρχῇ στίς καρδιές μας.

«Ἡ τράπεζα τῆς θείας Εὐχαριστίας δέν δέχεται ὅσους μισοῦνται μεταξύ τους», παρατηρεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Πρῶτα ἀλληλοσυγχωροῦμεθα μέ τοὺς ἀδελφούς μας, καί μετὰ προσερχόμεθα στά ἅγια Μυστήρια.

Ἄς μάθουμε νά συγχωροῦμε! Ὅχι ἐπιφανειακά, ἀλλά οὐσιαστικά. Στήν κακία νά προσφέρουμε ἀγάπη. Στήν ἐχθρότητα νά προσφέρουμε συγχώρησι. Ὅπως συγχώρησε ὁ Κύριος τοὺς σταυρωτάς Του, ὅπως ὅλοι οἱ ἅγιοι συγχώρησαν τοὺς διώκτας τους. Ὅπως μᾶς ζητεῖ ὁ Κύριος.

Ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός λέγει μέ τήν ἀπλότητα πού τόν διακρίνει: «**Ἄν θέλετε νά συχωρηῆ ὁ Θεός ὅλα τά ἁμαρτήματά σας, εἰπέτε καί ἡ εὐγένειά σας διὰ τοὺς ἐχθρούς σας τρεῖς φορές: Ὁ Θεός συχωρήσει καί ἐλεήσει αὐτούς. Εἰ δέ καί δέν συχωρήσωμεν τοὺς ἐχθρούς μας, καί τό αἷμα μας νά χύσωμεν διὰ τήν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, εἰς τήν κόλασιν πηγαίνομεν**» (Διδαχή Δ´).

Ὁ Ἄββᾶς Ἀγάθων ἔλεγε: «**Οὐδέποτε πλάγιασα νά κοιμηθῶ, ἔχοντας λύπη στήν καρδιά μου γιά τόν πλησίον μου. Καί ὅσο πάλι ἐξαρτᾶτο ἀπό μένα, δέν ἄφησα ἄνθρωπο νά κοιμηθῇ στενοχωρημένος μαζί μου**».

Παιδιά, σέ λίγες μέρες εἶναι Χριστούγεννα! Γεννιέται ὁ Θεός τῆς Ἀγάπης. Σαρκώνεται ὁ Θεός τῆς Εἰρήνης. Κι οἱ ἄγγελοι ἀνυμνοῦν τό θαῦμα τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου:

☼ «**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία**» ☼

Ἄν θέλωμε νά μὴν ἔχουμε καί «ἐπί γῆς ...πόλεμος» ἄς τρέξουμε στό σπῆλαιο καί ἄς γονατίσουμε μπροστά στή φάτνη, ὅπως οἱ ποιμένες, ὅπως οἱ Μάγοι, γιά νά δεχθοῦμε ἀπό κεῖ τό μήνυμα καί τήν εὐχή καί «ἐπί γῆς ...εἰρήνη»!

Ἄν φέρομε τόν Θεό στή ζωῇ μας, ἀγαπήσουμε τόν συνάνθρωπο, ἐξαφανίσουμε τίς κακίες μας, ὑποτάξουμε τόν ἐγωισμό μας καί ταπεινωθοῦμε, τότε τό φωτεινό Ἀστέρι τῆς Βηθλεέμ, αὐτά τά Χριστούγεννα θά λάμψη καί θά ζεστάνη τίς καρδιές μας καί θά ζοῦμε τήν «**ἐπί γῆς Εἰρήνη**» καί θά σκορποῦμε τήν Εἰρήνη! Γιατί ὁ Ἄρχων τῆς Εἰρήνης θά βασιλεύη μέσα μας.

ΣΥΝΟΗΜΑ:

☼ «**Ὁ Ἄρχων τῆς Εἰρήνης νά βασιλεύη μέσα μας**» ☼

(ὠστε μέ παρρησία νά ἀποκαλοῦμε τόν Θεό Πατέρα μας καί νά αἰτοῦμε τήν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν μας.) ☼

ΠΡΟΣΕΥΧΗ: ☼ «**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον. Καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καί μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ. Ἄμήν.**» ☼

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Ὁ Σωτήρ, Λυδία, Πρὸς τήν Νίκην.

